

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620202187
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620202187.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav Baláž, v právnej veci žalobcu: D. H. N., N..V..Q., K. X, XXX XX G.- K., F. XXXXXXXX, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: M. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. S. J. E. XXX, v konaní o zaplatenie 280,- eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Nepriznáva sa žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal na tunajšom súde dňa 29.04.2020 žalobu, ktorou žiada, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 280,-- Eur s príslušenstvom a trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.06.2019 medzi postupcom N. N., M..N., Y. XX, XXX XX G., F.: XX XXX XXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 26.05.2006 Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Citujúc § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka žalobca ďalej uviedol, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak žalobca podaním zo dňa 14.06.2018 odstúpil od zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 504,40 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 280,-- EUR, z riadneho úroku vo výške 85,53 EUR, z úroku z omeškania vo výške 30,47 EUR a z poplatkov vo výške 108,40 EUR. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dňa spísania žaloby nevykonala žiadne úhrady. Žalovaná suma tak predstavuje sumu vo výške 280,-- EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 280,--EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 224,40 EUR, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 85,53 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 30,47 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 108,40 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní

zároveň uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 25.06.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Žalovanej sa nepodarilo doručiť súdne zásielky na adresu uvedenú v žalobe, t.j. S. J. E. XXX, ktorá je podľa lustrácie v registri obyvateľstva adresou jej trvalého pobytu. Podľa správy OO PZ Gelnica sa žalovaná na uvedenej adrese nezdržiava, pričom bolo zistené, že je dlhodobo odcestovaná v M. na bližšie nezistenej adrese. Podľa správy Q. S. J. E. má menovaná trvalý pobyt na vyššie uvedenej adrese, avšak v obci sa dlhodobo nezdržiava a jej súčasný pobyt v obci nie je známy. Podľa správy Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava nie je vedená ako poberateľ dávok v nezamestnanosti a nemocenských dávok, je však vedená ako poberateľ invalidného dôchodku, pre vyplácanie ktorého ju evidujú na vyššie uvedenej adrese trvalého pobytu, avšak jeho vyplácanie bolo od 03.05.2019 pozastavené z dôvodu, že 3 mesiace po sebe si neprebrala dôchodok. Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny N. J. I., pracovisko A. toho času nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je ani poberateľom pomoci v hmotnej núdzi a príspevkov a ani iných štátnych sociálnych dávok. Daňový úrad Košice, kontaktné miesto A. súdu informácie o pobyte menovanej nevedel poskytnúť. Blízky príbuzný žalovanej - jej matka, ktorú súd písomne oslovil, nevedela uviesť, kde sa menovaná nachádza, podľa jej vedomosti niekde v J., pričom nie sú v žiadnom kontakte. Žalovaná sa nenachádza ani v evidencii ZVJS.

4. Dňom 1.7.2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. V zmysle ustanovení § 69 tohto procesného predpisu súd môže ustanoviť procesného opatrovníka len fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať pred súdom a nemá zákonného zástupcu, prípadne ak jej zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný, čo nebol prípad žalovanej v tomto konaní.

5. Súd v zmysle nového procesného predpisu musel žalovanej doručovať žalobu a ostatné súdne listiny postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, t.j. oznámením o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu, pričom žaloba sa v takomto prípade považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Dňa 26.11.2020 súd v uvedenom konaní vyvesil na úradnej tabuli súdu a zároveň v ten istý deň zverejnil aj na svojej webovej stránke oznámenie o doručení súdnych listín žalovanej, a to žaloby a jej príloh, uznesenia - výzvy na vyjadrenie sa k žalobe, poučenia strany civilného sporového konania o možnosti zastúpenia spotrebiteľa a o jeho procesných právach a povinnostiach podľa § 292 Civilného sporového poriadku a potvrdenia o pridelení veci na rozhodnutie. V zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa vyššie uvedené súdne písomnosti považovali za doručené žalovanej dňa 11.12.2020.

6. Žalovaná k žalobe nepodala žiadne písomné vyjadrenie aj keď bola na to vyzvaná tunajším súdom uznesením sp.zn. 16Csp/25/2019-103 zo dňa 27.09.2019, ktoré jej spoločne so žalobou, jej prílohami a procesným poučením bolo doručené postupom podľa § 116 Civilného sporového poriadku dňa 11.12.2020.

7. Súd prípisom sp.zn. 16Csp/60/2020 zo dňa 26.11.2020 vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na zdokladovanie skutočností, že žalovaná bola podľa § 92 ods.8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov pred postúpením pohľadávky vedenej voči nej riadne písomne vyzvaná na zaplatenie podližnosti voči právnemu predchodcovi žalobcu, ako aj na zdokladovanie, kedy táto výzva bola tejto žalovanej týmto právnym predchodcom aj riadne doručená.

8. Žalobca na uvedenú výzvu súdu reagoval písomným podaním zo dňa 14.12.2020, v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Citujúc uvedený paragraf uviedol, že žalovaná bola v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 26.03.2019, ktorú predložil spolu s podacím hárkom. Na základe uvedeného považoval za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ďalej poukazujúc (a citujúc) § 89 ods. 1 zákona o bankách, bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, uviedol, že citované zákonné ustanovenie pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou

a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchyľku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyklučuje odchyľnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, ďalej sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, ako aj sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Tiež uviedol, že predmetné ustanovenie nespôsobuje nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.01.2018 č.k. 24 Co/147/2017-190 a Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.02.2018, č. k. 10Co/57/2017-230, z ktorých citoval.

9. Súd uznesením sp.zn. 16Csp/60/2020-147 zo dňa 13.04.2021 vyzval žalobcu cestou jeho právneho zástupcu na písomne doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení v žalobe, a síce na vyjadrenie sa k skutočnosti, ako si právny predchodca žalobcu splnil povinnosti vymedzené v ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ďalej ako si splnil svoju povinnosť v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, ako aj na vyjadrenie sa k skutočnosti za akých podmienok a na základe akých právnych skutočností a kedy došlo medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou k poskytnutiu povoleného prečerpania k jej bežnému účtu a zdokladoval toto svoje tvrdenie.

10. Žalobca na uvedenú výzvu súdu reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 27.04.2021, v ktorom uviedol, že dňa 28.05.2006 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej pôvodný veriteľ zriadil žalovanej bežný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, poskytol povolené prečerpanie k účtu po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom. Vzhľadom na povahu poskytnutého produktu pôvodným veriteľom žalovanej má žalobca za to, že nešlo o plnenie žalovanej v splátkach a teda nie je podľa názoru žalobcu možné aplikovať vyššie uvedené ustanovenia na predmetný produkt. Ďalej poukázal na Odstúpenie od zmluvy zo dňa 14.06.2018, ktorým bol ukončený zmluvný vzťah a taktiež vyhlásená splatnosť úveru, a v nadväznosti na to citujúc § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. uviedol, že predmetné zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 23.12.2015 a k postúpeniu pohľadávky došlo ku dňu 24.06.2019. Žalobca disponuje licenciou na poskytovanie spotrebiteľských úverov od 05.08.2016. Pôvodný veriteľ N. N., M..N.. je pritom vedený v zozname úverových inštitúcií, ktoré majú oprávnenie vykonávať svoju činnosť na území SR od NBS. Na základe uvedeného má za to, že boli splnené všetky zákonom predpokladané náležitosti pre platné postúpenie pohľadávky.

11. Súd vytýčil v predmetnom spore termín pojednávania na deň 24.05.2021, na ktorom rozhodol v spore, ktorého sa žalobca, jeho právny zástupca a ani žalovaná nezúčastnili, pričom právnemu zástupcovi žalobcu predvolanie na uvedený termín pojednávania bolo doručené dňa 16.04.2021 a svoju neúčasť ako aj neúčasť žalobcu následne písomne ospravedlnil podaním zo dňa 18.05.2021 doručeným súdu dňa 19.05.2021. Žalovanej bolo predvolane doručené dňa 17.04.2021 postupom v zmysle § 31a ods. 10 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v spojení s § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku, pričom táto svoju neúčasť na pojednávania riadne a včas neospravedlnila. Vzhľadom na uvedené, súd v danom spore konal a napokon rozhodol bez účasti strán sporu.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 24.06.2019 a Prílohou k tejto zmluve, so Zmluvou o bežnom účte číslo : XXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006, so Všeobecnými obchodnými podmienkami N. N., M..N.. s účinnosťou od 01.08.2002, so Sadzobníkom poplatkov a náhrad N. N., M..N.. platným od 15.04.2006, s prehľadom transakcií, s Prípisom N. N., M..N.. Č. X.-XXXX zo dňa 26.03.2019 adresovaným žalovanej a označeným ako „Výzva“ a s podacím hárkom č. EPH 157419574, s Prípisom N. N., a.s. zo dňa 14.06.2018 adresovaným žalovanej a označeným ako „Odstúpenie od zmluvy“,

s Prípísom N. N., a.s. č. LC09-5031 zo dňa 29.06.2019 adresovaným žalovanej a označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a násl. zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník“, s Prípísom zo dňa 17.03.2020 označeným ako „POKUS O ZMIER“ č. 5.870.353, a na ich základe zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 26.05.2006 N. N., M..N.. ako banka uzavrela so žalovanou ako klientom Zmluvu o bežnom účte číslo : XXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa článku I. tejto zmluvy jej predmetom bolo zriadenie účtu pre žalovanú ako majiteľku účtu a poskytnutie Povolného prečerpania k uvedenému účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006.

14. Podľa bodu 3 čl. III predmetnej zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené uvedenou zmluvou sa mali riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodných podmienok Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom účinnými od 01.02.2006, ktoré mali byť súčasťou zmluvy, ďalej Všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP), ktoré mali byť súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom, a ostatnými právnymi predpismi v uvedenom poradí.

15. Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006 súdu zo strany žalobcu v priebehu sporu predložené neboli.

16. Prípísom zo dňa 14.06.2018 adresovaným žalovanej a označeným ako „Odstúpenie od zmluvy“, poukazujúc na skutočnosť, že jej banka poskytla a vedie účet číslo : N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a že výška Pohľadávky Banky z účtu ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je XXX,XX EUR, s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia mala N. N., M..N.. odstúpiť do Zmluvy. Zároveň mala žalovanú vyzvať na úhradu tejto pohľadávky na účet uvedený v tejto výzve v lehote do 7 dní odo dňa doručenia tohto oznámenia. Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bola uvedená výzva žalovanej doručená, resp. že bola vôbec doručovaná, resp. že kedy sa v súlade s platnou súdnou judikatúrou vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovanej.

17. Prípísom sp.zn. LC08-11187 zo dňa 26.03.2019 adresovaným žalovanej a označeným ako „Výzva“, identifikovaným ako „Pohľadávka z Nepovoleného debetu na účte FO N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX“, mala N. N., M..N.. oznámiť žalovanej, že táto je v omeškaní so splácaním Pohľadávky ku dňu 26.03.2019 vo výške XXX,XX EUR s príslušenstvom. Zároveň mala žalovanú vyzvať na jej úhradu na účet uvedený v tejto výzve s upozornením, že v prípade jej neuhradenia je banka oprávnená postúpiť túto pohľadávku tretej osobe. Podľa žalobcom predloženého Podacieho hárku č. EPH 157419574 uvedená výzva mala byť podaná na poštovú prepravu ako poštová zásielka č. RE177475442SK dňa 28.03.2019. Súdu žalobca nezdokladoval kedy bola uvedená výzva žalovanej doručená, resp. kedy sa v súlade s platnou súdnou judikatúrou vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovanej.

18. Podľa článku 10 bod 10.1 Všeobecných obchodných podmienok N. N., a.s. účinných od 01.08.2002 predložených v tomto spore žalobcom (ďalej len ako „Všeobecné obchodné podmienky“), Písomnosti Banky sa doručujú: a) osobne, kuriérom, b) poštou, alebo c) elektronickými komunikačnými prostriedkami (fax, telex, e-mail alebo iné elektronické médium).

19. Podľa článku 10 bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok Pri doručovaní písomnosť v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, Banka zasiela podľa vlastného uváženia písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej poštovej zásielky.

20. Dňa 24.06.2019 uzavrela N. N., M..N.. ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0513/2019/CE, podľa ktorej v súlade s jej Prílohou č. 1 mala byť na žalobcu postúpená aj pohľadávky N. N., M..N.. voči žalovanej vedená pod VS : 5146081731 vedená na meno, priezvisko a rodného číslo žalovanej pre účet: XXXXXXXXXXX v celkovej zostatkovej hodnote XXX,XX EUR, pozostávajúcej zo sumy istiny vo výške 280,- EUR , úrokov celkom vo výške 116,-- EUR a poplatkov vo výške 108,40 EUR.

21. Prípisom č. LC09-15031 zo dňa 29.06.2019 adresovaným žalovanej a označeným ako „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“, N. N. mala oznámiť žalovanej, že postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 0513/2019/CE uzatvorenej dňa 24.06.2019 Pohľadávku Banky s príslušenstvom vedenú voči žalovanej z nepovoleného prečerpania na účte FO, číslo úveru/číslo účtu: XXXXXXXXXXXX s uvedeným dátumom uzavretia zmluvy: 23.04.2016. Výška pohľadávky v uvedenom prípise nie je uvedená. Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bolo uvedené oznámenie žalovanej doručené, resp. že bolo vôbec doručované, resp. že kedy v súlade s platnou súdnou judikatúrou sa vôbec dostalo do dispozičnej sféry žalovanej.

22. Prípisom zo dňa 17.03.2020 označeným ako „POKUS O ZMIER “ č. 5.870.353. , žalobca cestou svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky, ktorá mu bola postúpená zo strany N. N., M..N., a ktorá ku dňu spísania uvedenej výzvy predstavovala sumu 621,82 EUR. Súdu žalobca nezdokladoval, kedy bol uvedený prípis žalovanej doručený, resp. že bol vôbec doručovaný, resp. že kedy v súlade s platnou súdnou judikatúrou sa vôbec dostal do dispozičnej sféry žalovanej.

23. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., platného a účinného do 1.7.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

24. Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z., na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

25. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb, Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), v znení zákona č. 150/2004 Z. z. (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo : XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo : XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo : XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006, (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo : XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

29. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, § 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, 324, 341, 365, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488,

493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, § 655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, § 676 ods. 1 a 711, 720, 725, 729 a 743.

30. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

31. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

32. Podľa § 710 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

33. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

34. Podľa § 499 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

35. Podľa § 273 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

36. Podľa § 25 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

37. Podľa § 25 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

38. Podľa § 2 písm.b./ zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení platnom a účinnom k 26.05.2006 (t.j. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006), (ďalej len ako „ zák.č. 258/2001 Z.z.) , na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

39. Podľa § 2 písm.a./ zák. č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

40. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

41. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

42. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

43. Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z., pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

44. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vypracovania prípisu zo dňa 14.06.2018 označeného ako „Odstúpenie od zmluvy“, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

45. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vypracovania prípisu zo dňa 14.06.2018 označeného ako „Odstúpenie od zmluvy“, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

46. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

47. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

48. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

49. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

50. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len ako „zák.č. 483/2001 Z.z.“), v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0513/2019/CE zo dňa 24.06.2019, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

51. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

52. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený Zmluvou o bežnom účte číslo: XXXXXXXXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2006 medzi N. N., a.s. ako bankou a žalovanou ako klientom je vzťahom spotrebiteľskoprávny a teda že uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákonných definícií podľa § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka (pôvodne aj v spojení so zákonom 634/1992 Zb o ochrane spotrebiteľa) a príslušnú úpravu týkajúcu spotrebiteľov aj v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, a na tento príslušný právny vzťah je potrebné aplikovať aj osobitné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, a neskôr aj osobitné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnkov.

53. V čase uzatvárania uvedenej zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. sa považovali za spotrebiteľské zmluvy tie ktoré boli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Následne v súlade s ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

54. Z predloženej Zmluvy nie je zrejmé, aby žalovaná pri uzatváraní uvedenej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože uvedená zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačení tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalovanej. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

55. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť, nakoľko v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu na ním uplatňovaný nárok voči žalovanej.

56. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

57. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi N. N., M..N.. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej sa voči žalovanej v tomto spore domáha žalobca, a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky.

58. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevyklučuje. (porovnaj bod 21 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

59. V danom spore žalobca síce súdu predložil niekoľko písomností (Prípis zo dňa 14.06.2018 označený ako „Odstúpenie od zmluvy“, resp. Prípis zo dňa 26.03.2019 sp.zn. LC08-11187 označený ako „VÝZVA“), ktoré podľa jeho názoru mali preukazovať splnenie požiadavky § 92 ods. 8 Zákona o bankách o tom, že jeho právny predchodca si riadne splnil povinnosť vyzvať žalovanú ako dlžníka na splnenie jej záväzku pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi, avšak ani v jednom z týchto ním prezentovaných prípadov nebolo preukázané, že tieto prípisy boli žalovanej aj riadne doručené.

60. V prípade prípisu zo dňa 14.06.2018 označený ako „Odstúpenie od zmluvy“ žalobca nepreukázal ani len to, že uvedený prípis bol vôbec žalovanej doručovaný, t.j. daný na poštovú prepravu . V prípade prípisu zo dňa 26.03.2019 sp.zn. LC08-11187 označený ako „VÝZVA“ síce súdu predložil podací hárok č. EPH 157419574, podľa ktorého mal byť uvedený prípis podaný na poštovú prepravu ako poštová zásielka č. RE177475442SK dňa 28.03.2019, avšak súdu zároveň nezdokladoval, kedy sa tento uvedený prípis žalovanej aj doručil, resp. kedy sa uvedený prípis v súlade s dosiaľ platnou judikatúrou najvyššieho súdu dostal aspoň do dispozičnej sféry žalovanej.

61. V danom prípade tak na doručenie tohto prípisu nebolo možné uplatniť súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, ktorá viaže takýto následok na moment ich uloženia do poštovej schránky žalovanej, resp. vhoďenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.).

62. Je síce pravdou , že v rámci článku 10 bod 10.3 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, ktoré žalobca súdu v tomto konaní predložil, mal tento jeho právny predchodca (N. N., a.s. ako banka) upravenú otázku doručovania písomností klientom tak, že sa tieto považovali za doručené v poštovom styku v tuzemsku tretí deň po ich odoslaní, avšak súd túto fikciu o doručení nepovažoval za smerodajnú, nakoľko súdna prax zaujala k takémuto postupu odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta. Podľa tohto názorového prúdu fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych

vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejneného pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

63. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby sa niektorý z vyššie uvedených prípisov, ktoré predchádzali uzavretiu samotnej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0513/2019/CE zo dňa 24.06.2019, ktorou sa pohľadávka voči žalovanej postupovala na súčasného žalobcu, dostal aspoň do dispozičnej sféry samotnej žalovanej.

64. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa platnej judikatúry v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (porovnaj bod 11.3 odôvodnenia Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené pod č. 04 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných).

65. Súd tiež poukazuje aj na analytickú právnu vetu Uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“.

66. Napokon je potrebné uviesť, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže doručenie poštovej zásielky žalovanej aspoň do jej dispozičnej sféry v súlade dosiaľ platnou judikatúrou najvyšších súdnych autorít, a teda nevznikne povinnosť plnenia žalovanej inému subjektu než banke, s ktorou mala uzavretú príslušnú zmluvu, je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

67. Súd ďalej uvádza, že podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanej mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tejto žalovanej bola výzva na splnenie jej omeškaných úhrad voči banke preukázateľne doručená. V danom spore táto podmienka tak ako to už súd vyššie uviedol, nebola splnená.

68. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

69. Súd napokon poukazuje aj na to, že ani samotné relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V tejto súvislosti súd poukazuje

na bod 24 odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejneného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018.

70. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany N. N., a.s. nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o bankách) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0513/2019/CE zo dňa 24.06.2019 v časti týkajúcej sa pohľadávky N. N., a.s. voči žalovanej vedenej pod VS : 5146081731 je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobcu v celom rozsahu zamietol.

71. Podľa § 251 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

72. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 255 ods.2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

74. Podľa § 262 ods.1CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

77. Podľa článku 17 Základných princípov CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

78. O trovách konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkami 4 a 17 Základných princípov CSP teda prihliadajúc na pomer úspechu strán v spore ako aj skutočnosť, že si úspešná strana v spore nárok na náhradu trov konania neuplatnila.

79. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalovanej bol 100%. Žalovanej ako úspešnej strane sporu by tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. V danom spore si však žalovaná trovy konania neuplatnila a bola nečinná.

80. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem.

81. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo analogia iuris). Súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie

postupom najskôr podľa § 262 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne ďalším rozhodnutím o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnená žalovaná síce bola úspešná v spore, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

82. Súd preto rozhodol tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.